Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41344
Copyright: Melk, Benediktinerstift

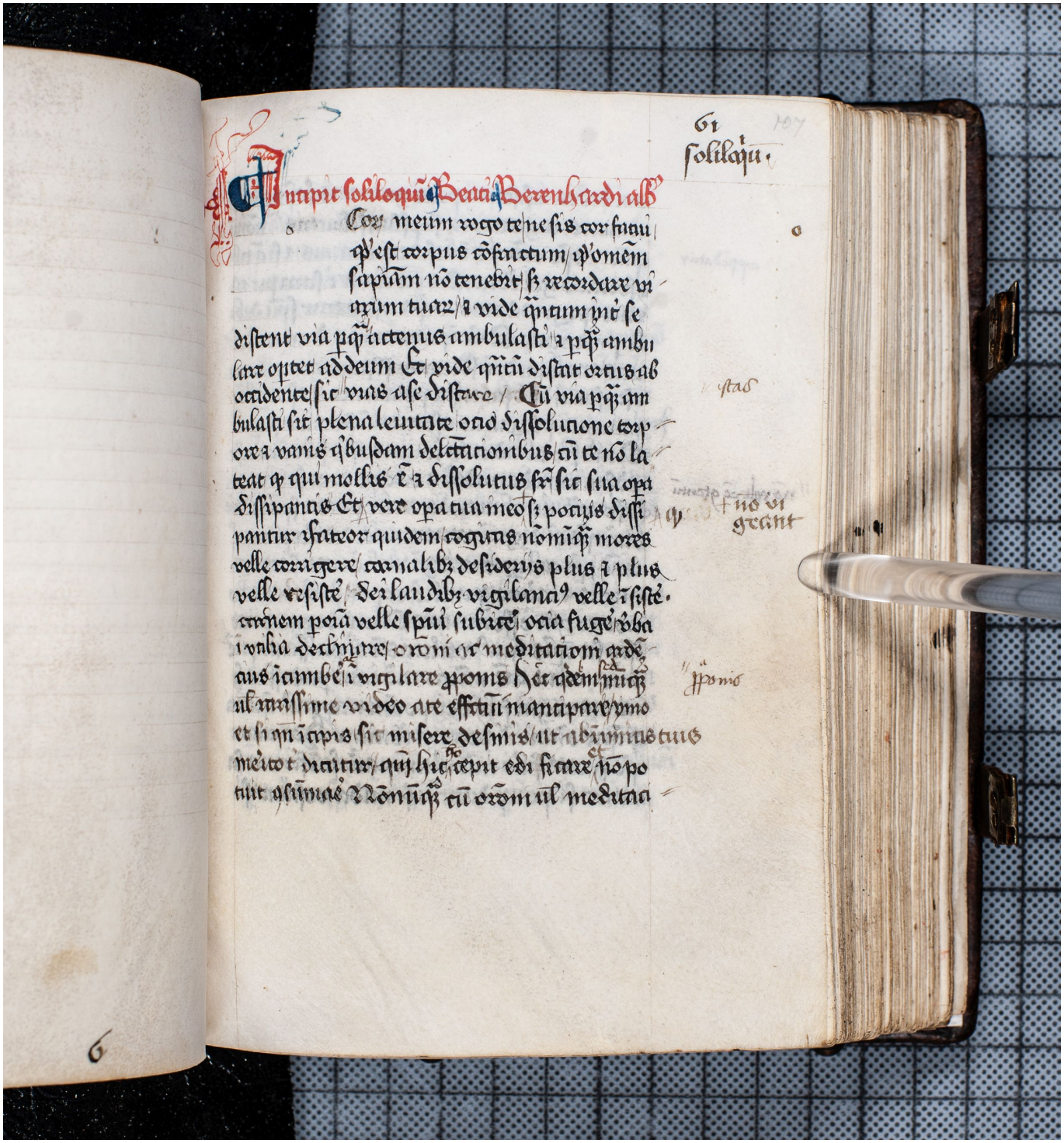

Incipit soliloquium Beati Bernhardi abb'

Cor meum rogo te ne sis cor tuum
q' est corpus cōfunctum q' omem
sapiam nō tenebit sz recordare vi
tam tuam a vide q'tum int se
distent via p'q' hactenus ambulasti a p'q' ambu
lare oportet ad deum Et vide q'ti distat ortus ab
occidente sic vias a se distare / Cū via p'q' am
bulasti sit plena leuitate ocio dissolutione tem
ore a vanis q'busdam delectationibus cū te nō la
teat q' qui mollis t a dissolutis fr sit sua opa
dissipantis Et vere opa tua meo sz potius dissi
pantur fateor quidem rogamus nōmīq' mores
velle corrigere carnalibz desideriis plus a plus
velle resistere / dei laudibz vigilanq' velle insistere
creatorem potā velle spū subiere ocia fugere oba
i vana detrahere orōm ac meditationem ardē
ius iambere vigilare proms Hec ad eam mīq'
ul maxime video ac effectū manipere vmo
et si qn capis sit miserere desmis ut ubi mus tuus
meito dicitur qui hic cepit edi fiare et nō po
tuit q'simae Nōnūq' cū orōm ul meditatio

61 soliloqu.

ystas

no vi
geant

ppomis